

Sygn. akt I Cz 68/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Nowaczyński

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż.

przeciwko E. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 28 stycznia 2013r., sygn. akt I C 508/12

postanawia:

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2013r. Sąd odrzucił ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana E. S., która domagała się jego uchylecia. Zarzuciła, że stanowisko o ponownym złożeniu wniosku opartego na tych samych okolicznościach, bez faktycznego uzasadnienia tego poglądu narusza przepisy postępowania i uniemożliwia poznanie toku rozumowania Sądu I instancji oraz uniemożliwia odniesienie się do rozstrzygnięcia, w tym postawienie zarzutów podważających jego trafność.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jako niedopuszczalne należało odrzucić.

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd pierwszej instancji wskazał, że podstawę prawną dla podjętej decyzji procesowej stanowi przepis art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t.: Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594, ze zm.). Zgodnie z tym przepisem ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach podlega odrzuceniu; na odrzucenie wniosku nie przysługuje zażalenie. W takiej więc sytuacji niewątpliwie, zdaniem Sądu I instancji, ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od opłaty od apelacji, choć zawierał informację o upadku kilki zwierząt hodowlanych, oparty został na tych samych okolicznościach faktycznych, i dlatego właśnie podlegał odrzuceniu na podstawie wskazywanego przepisu prawa. O tym, że postanowienie Sądu jest niezaskarżalne pozwana została skutecznie powiadomiona. Wobec tego już Sąd Rejonowy powinien odrzucić jej zażalenie na to postanowienie, jako niedopuszczalne, zgodnie z art. 370 k.p.c.

Dalej trzeba wyjaśnić, że stosownie do art. 357 § 2 k.p.c. sąd doręcza stronie odpis postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym wraz z uzasadnieniem tylko wtedy, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia. Dlatego właśnie Sąd pierwszej instancji wobec stwierdzenia, że na wydane postanowienie nie przysługuje zażalenie zwolniony był od jego sporządzenia, a jedynie dla jasności wskazał podstawę prawną wydanego orzeczenia. W tym stanie zarzuty zażalenia, że Sąd nie wyjaśnił swego stanowiska procesowego, co uniemożliwia odniesienie się do jego poprawności i postawienie zarzutów, pozostaje bez znaczenia dla rozpoznania sprawy. Nie wiadomo też, skąd przywołany w zażaleniu argument, że pozwana przedstawiła „...argumentację wniosku... jak w pierwszym wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych”. Należy też wyjaśnić, że celem wprowadzenia do ustawy przepisu art. 107 ust. 2 było zahamowanie obstrukcyjnej działalności strony wnioskującej, która w ten sposób mogłaby w nieskończoność blokować merytoryczne postępowanie w sprawie, składając kolejne wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych.

W tym stanie, skoro zgodnie z powoływaną regulacją na postanowienie o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od opłaty od zażalenia nie przysługuje zażalenie, należało orzec jak w postanowieniu, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.